

DA

DA

DA

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 3.7.2008
KOM(2008) 424 endelig

Forslag til

RÅDETS HENSTILLING

om unge volontørers mobilitet i Europa

{SEK(2008) 2174}

{SEK(2008) 2175}

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

Begrundelse og formål

Dette initiativ sigter mod at fremme unge volontørers mobilitet i Europa og er et led i EU's aktion "Fornyset social dagsorden: Muligheder, adgang og solidaritet i det 21. århundredes Europa". Formålet er at åbne nye muligheder for mobilitet for unge volontører på tværs af medlemsstaterne og bidrage til, at der skabes og gives mulighed for, at unge udvikler sig personligt og fagligt, eftersom volontørtjeneste er en vigtig form for ikke-formel læring. Det vil også medvirke til at skabe større solidaritet mellem mennesker og samfund.

Mobiliteten blandt de unge styrkes ved at opfordre medlemsstaterne til at bygge videre på det indbyrdes samspil mellem de nationale ordninger for volontørarbejde, uanset om civilsamfundet og/eller offentlige myndigheder står bag, og nedbryde de resterende hindringer for tværnational volontørtjeneste. Tværnational mobilitet for volontører øger borgernes kendskab til andre EU-lande og arbejdsmarkeder og fremmer social integration og beskæftigelsesegnethed. Tværnational mobilitet for unge volontører kan bidrage væsentligt til Europas konkurrenceevne og solidaritet og navnlig give folk en bedre fornemmelse af at være EU-medborger.

Hindringer for unge volontørers tværnationale mobilitet er spild af menneskelige ressourcer. Tværnational mobilitet kan gennem ikke-formel læring give de unge bedre færdigheder og kompetencer, som øger deres beskæftigelsesegnethed. Med en høj ungdomsarbejdsløshed mange steder i EU er volontørtjeneste et middel til at udfylde perioden mellem skolegang og beskæftigelse. På det stadig mere globaliserede marked er flersprogede og multikulturelle mennesker i dag i høj kurs. For at kreativitet og innovation kan blomstre, bør EU's unge have så mange chancer som muligt for at udvide deres horisont og realisere deres potentiale. Ved at åbne for flere muligheder for tværnational volontørtjeneste for alle unge i hele Europa bliver det nemmere at gennemføre Den Europæiske Ungdomspagt og virkeliggøre målene for Lissabonstrategien.

Unge volontørtjeneste kan bidrage til at styrke den sociale solidaritet i Europa, men bør også benyttes for at opnå andre fælles politikmål, bl.a. civilbeskyttelse, social integration, bevarelse af kulturskatte, regionaludvikling og miljøet. EU bliver også nødt til at gøre unge europæere mere bevidste om værdien af "projekt Europa" som helhed, for at det kan gøre fremskridt. EU-deltagelse ville i forbindelse med dette initiativ medvirke til at fjerne de tekniske og administrative barrierer, som forhindrer borgerne i selv at yde et bidrag til solidariteten – noget som mange unge er stærkt optaget af – og samtidig beskytte og drage fordel af de utroligt mange forskellige ordninger og traditioner, der findes og fortsat udvikles i Europa.

Generel baggrund

Unge volontørarbejde har fået et større omfang på nationalt og europæisk plan i de senere år. Der er almindelig enighed om, at volontørtjeneste spiller en vigtig rolle for unges sociale, erhvervmæssige og økonomiske integration (især blandt vanskeligt stillede unge) og også gavner de samfund, hvor volontørtjenesten udføres.

Fordelene er endnu større ved tværnational volontørtjeneste. Erfaringerne viser, at unges volontørindsats i et andet land har stor betydning for deres personlige og faglige udvikling. Fordelene ved tværnational volontørtjeneste er nemlig tydelige for enhver, som er involveret: 62 % af tidligere volontører, der har deltaget i Europæisk Volontørtjeneste for Unge (EVU), en aktion under Aktive Unge-programmet¹, mener, at deres deltagelse i volontørtjenesten har forbedret deres karrieremuligheder. Det tværnationale samfund, hvor de unge volontører udfører deres tjeneste, beriges også, både kulturelt og økonomisk, ved volontørernes deltagelse og arbejde i det pågældende samfund.

Stadig flere ønsker at få mulighed for at udføre volontørtjeneste: i en undersøgelse blandt 138 volontørorganisationer foretaget i 2008 af sammenslutningen af frivillige organisationer (AVSO) skønnes det, at antallet af volontører er steget fra 2007 til 2008². I 2007 ydede EVU økonomisk støtte til, at ca. 4 000 unge kunne udføre tværnational volontørtjeneste, dvs. at 74 % af anmodningerne blev efterkommet. Det var det pågældende år nødvendigt at øge EVU-budgettet, hvilket gik ud over andre aktioner i Aktive Unge-programmet. Anmodninger i forbindelse med EVU er i år hidtil steget med yderligere 17 %.

Hvad angår det *potentielle* behov, har en Eurobarometerundersøgelse³ fra 2007 vedrørende unge i medlemsstaterne vist, at mens kun 16 % af de adspurgte unge deltager i frivilligt arbejde, ville 74 % være interesseret i at udføre volontørtjeneste, hvis der var flere programmer, som tilskyndede til det. Der findes for øjeblikket i EU 96 mio. unge mellem 15 og 29 år. Selv om kun 1 % af alle de unge i denne aldersgruppe ønskede at deltage i et tværnationalt volontørprojekt, ville det stadig betyde 64 000 unge volontører i udlandet om året.

En væsentlig begrænsende faktor i tværnationale volontørtjenester mellem EU-medlemsstaterne

Til trods for den store interesse er det særdeles knapt med muligheder for at udføre volontørtjeneste på tværs af de europæiske grænser, og nationale ordninger (uanset om civilsamfundsorganisationer eller offentlige myndigheder står bag) kan ikke alene dække dette specifikke behov. Det manglende *indbyrdes samspil* mellem de forskellige nationale ordninger og de meget få tilgængelige oplysninger bevirker, at det bortset fra de begrænsede muligheder, der findes gennem EVU, ofte er sådan, at det er lettere at tage en periode med volontørarbejde uden for Europa inden for rammerne af udviklingsbistand end at udføre volontørtjeneste i et andet EU-land.

Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører

Den foreslåede henstilling er ét af en række EU-initiativer til at fremme mobilitet. Europa-Parlamentets og Rådets henstillinger fra 2001 og 2006⁴ om tværnational mobilitet er to vigtige

¹ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1719/2006/EF af 15. november 2006 om oprettelse af programmet Aktive Unge for perioden 2007-2013 (EUF L 327 af 24.11.2006, s. 30).

² Undersøgelse foretaget af AVSO og Youthnetworks; NoBorders Foundation, Nederlandene, den 28. februar 2008; <http://www.avso.org/>.

³ "Looking Behind the Figures: The main results of the Eurobarometer 2007 survey on youth", Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer, Luxembourg, 2007, ISBN 978-92-79-05540-9, http://ec.europa.eu/public_opinion/index_en.htm.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 10. juli 2001 om mobilitet i Det Europæiske Fællesskab for studerende, personer under erhvervsuddannelse, volontører, undervisere og erhvervslærere (EFT L 215 af 9.8.2001, s. 30) og Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 18. december 2006 om

referencedokumenter, men de er først og fremmest henvendt til studerende og lærere og meget mindre til volontører. De omhandler generelle spørgsmål om anerkendelse af og hindringer og betingelser for mobilitet, men har ingen skræddersyede forslag til, hvordan unge volontørers særlige behov dækkes ordentligt.

Europa-Parlamentet har erkendt, at de nationale systemer for unges volontørtjeneste og systemerne på europæisk plan ikke fungerer indbyrdes, og har i budgettet for 2008 foreslået nogle forberedende foranstaltninger til at forbedre situationen gennem et projekt med titlen Amicus. I april 2008 vedtog Europa-Parlamentet betænkningen "Det frivillige arbejdes bidrag til økonomisk og social samhørighed"⁵ af medlem af Europa-Parlamentet Marian Harkin. I betænkningen opfordres medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder til at anerkende værdien af frivilligt arbejde for en bedre social og økonomisk samhørighed, og det anbefales, at der gennemføres flere grænseoverskridende projekter med frivilligt arbejde.

Betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier, elevudveksling, ulønnet erhvervsuddannelse eller volontørtjeneste er fastsat i Rådets direktiv 2004/114/EF⁶, som indeholder bestemmelser om mulighederne for at udstede særlige opholdstilladelser til tredjelandstatsborgere, der ansøger om indrejse og ophold på en medlemsstats område for at udføre volontørtjeneste.

EVU har været en integrerende del af EU's ungdomsprogrammer siden 1996 og videreudvikles konstant. Den kunne derfor tjene som eksempel for tværnational volontørtjeneste. EVU nyder dog endnu ikke samme brede anerkendelsesstatus som f.eks. Erasmus-programmet og er (og vil altid være) kvantitativt begrænset.

Iværksættelsen af den åbne koordinationsmetode for ungdomspolitikken i 2002 har i vid udstrækning bidraget til at fastholde unges volontørtjeneste på den politiske dagsorden og har medført, at der i 2004 blev vedtaget fælles målsætninger, og at Rådet i 2007 vedtog en resolution. Fælles for alle disse initiativer er, at volontørtjeneste opfattes som en uvurderlig chance for, at unge kan udvikle sig personligt og blive mere beskæftigelsesegnede, og at man således på en effektiv og konkret måde kan "investere i ungdommen" i et aldrende samfund.

Til trods for alle de positive resultater er den tværnationale dimension ved unges volontørtjeneste i Europa stadig begrænset, og der er afgjort en margen for yderligere fremskridt.

Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål

Målene med denne henstilling er i overensstemmelse med målene for EU-indsatsen inden for uddannelse og erhvervsuddannelse, principperne om livslang læring og målene for den europæiske beskæftigelsesstrategi. De er også i fuld overensstemmelse med EU-strategien for social integration og ville styrke følelsen af EU-medborgerskab. Der kunne også forventes positive afsmittende virkninger på de eksterne forbindelser, da bedre indbyrdes samspil mellem de nationale ordninger og udveksling af flere oplysninger kan tilskynde unge

tværnational mobilitet i Det Europæiske Fællesskab i uddannelsesøjemed: Det europæiske kvalitetscharter for mobilitet (EUT L 394 af 30.12.2006, s. 5).

⁵ REGI/6/50546, 2007/2149 af 21. april 2008.

⁶ Rådets direktiv 2004/114/EF af 13. december 2004 om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier, elevudveksling, ulønnet erhvervsuddannelse eller volontørtjeneste (EUT L 375 af 23.12.2004, s.12).

europæere til i højere grad at udføre volontørtjeneste i tredjelande og gøre det muligt at gennemføre flere udvekslinger med tredjelande. Det ville forbedre EU's profil som en global aktør.

Høring af interesserede parter

I februar 2008 blev der gennemført en høring af paraplyorganisationerne på europæisk plan for ungdomsanliggender og volontørtjeneste og de nationale organisationer for ungdomsanliggender og volontørtjeneste. På dette møde fremgik det tydeligt, at civilsamfundet regner med, at Kommissionen træffer foranstaltninger til at lette og forbedre de unge volontørers situation. Ungdoms- og volontørorganisationerne støtter Kommissionens transeuropæiske tilgang og er tilfredse med, at Kommissionen har til hensigt at forbedre mobiliteten. De bekræfter også de udfordringer, som Kommissionen har peget på. Efter mødet indgav nogle af de tilstedeværende organisationer, bl.a. sammenslutningen af frivillige organisationer (AVSO) og det europæiske center for frivilligt arbejde (CEV), skriftlige bemærkninger til Kommissionen. Anerkendelse af volontørtjenesten ved hjælp af EU-retsakter blev støttet kraftigt af begge ngo'er. Europæisk Ungdomsforum (EYF) støtter også Kommissionens forslag om at lægge europæisk merværdi på unges volontørarbejde. De insisterede på, at det nye initiativ skulle omfatte alle slags nationale ordninger, ikke blot nationalt samfundsnyttigt arbejde, og danne en ramme for volontørernes rettigheder. De foreslog også, at behovet for kvalitetssikring kunne vurderes ved hjælp af et selvevalueringsredskab.

Høring af medlemsstaterne

Under udarbejdelsen af denne henstilling har Kommissionen i stort omfang trukket på medlemsstaternes nationale rapporter om unges volontørtjeneste for 2006/2007. Rapporterne viser, at Europæisk Volontørtjeneste for Unge for mange medlemsstater er det vigtigste (eller det eneste) redskab for transeuropæisk volontørtjeneste for unge. Medlemsstaterne roser EVU, men erkender, at tjenesten endnu ikke dækker så stort et område, og at der er budgetmæssige og organisatoriske begrænsninger, da der er langt flere unge end muligheder for volontørtjeneste, som EVU kan tilvejebringe. Som følge heraf har kun få medlemsstater etableret effektive former for volontørtjeneste på tværs af grænserne. Dertil kommer, at Kommissionen i marts 2008 afholdt et høringsmøde med højtstående repræsentanter fra medlemsstaterne, hvor der blandt medlemsstaterne var enighed om betydningen af Kommissionens koncept for mobilitet og indbyrdes samspil. I april 2008 blev visse foreløbige ideer også drøftet med medlemsstaternes ansvarlige for ungdomsanliggender. Medlemsstaterne var meget interesserede i tanken om at skabe et større indbyrdes samspil mellem nationale ordninger for unges volontørtjeneste og bedre mobilitet for unge volontører. Det blev desuden bekræftet, at det var vigtigt at nedbryde de sociale og administrative hindringer for unges volontørtjeneste.

Medlemsstaterne har selv indberettet en række specifikke hindringer til Kommissionen⁷. Det drejer sig bl.a. om:

⁷ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene "Analysis of National Reports from the Member States of the European Union Concerning the Implementation of the Common Objectives for Voluntary Activities of Young People" (SEC(2007) 1084 af 5.9.2007).

- Manglende kendskab, oplysninger, støtte og adgangsmuligheder: Kendskabet til volontørtjeneste skal uddybes og udvides, mulighederne bør gøres lettere tilgængelige, og de berørte parter bør forbedre deres udveksling af oplysninger.

- Socioøkonomiske hindringer: Ufuldstændig sygesikringsdækning og eventuelt tab af arbejdsløshedsunderstøttelse eller andre socialsikringsydelse under volontørtjenesten kan få mange til at trække sig; især vanskeligt stillede unge har endnu flere problemer med at udnytte ordningerne for volontørtjeneste og har brug for mere specifikke, målrettede og skræddersyede løsninger.

- Manglende anerkendelse: Behørig anerkendelse af de perioder, der tilbringes i volontørtjenesten, ville gøre overgangen mellem uddannelse og beskæftigelse nemmere og motivere unge til at tage større del i disse aktiviteter. Sommetider er opfattelsen af volontørtjeneste knap så positiv på grund af potentielle arbejdsgivers manglende forståelse af, hvad tværnational volontørtjeneste går ud på, hvilket kan få unge til at afholde sig fra at ansøge om at deltage.

Konsekvensanalyse

I konsekvensanalysen fremhæves den merværdi, som denne henstilling ville skabe ved at fremme mobiliteten for unge volontører i Europa. Der redegøres for problemstillingen, og der gives en begrundelse for en politikindsats på EU-plan. Konsekvensanalysen indeholder en beskrivelse af formålene med initiativet, som opdeles i generelle og særlige målsætninger, en analyse af de forskellige måder, hvorpå det sikres, at de foreslåede målsætninger nås, og et forslag til den bedst egnede løsning og reguleringsmiddel/reguleringsform.

Hvis der ikke træffes nogen foranstaltninger, vil den nuværende utilfredsstillende situation blot fortsætte. Der ville fortsat være hindringer for unge volontørers tværnationale volontørtjeneste, og forventningerne hos de berørte parter – og mange europæiske unge – ville ikke blive indfriet.

Muligheden for at udvide EVU til at være et alment gældende tilbud ville have den fordel, at alle unge med bopæl i Europa ville få tilbudt en enestående chance, hvis de ville, for at deltage i europæisk volontørtjeneste, men det kan ikke lade sig gøre af både praktiske og økonomiske årsager, da det ville kræve en enorm organisatorisk og administrativ indsats på EU-plan og et betydeligt større budget, som ikke er foreneligt med de økonomiske ressourcer, der er til rådighed, eller med budgetrammerne for 2007-2013. En anden stor ulempe ville være risikoen for at mindske den store mangfoldighed af ordninger, der for øjeblikket findes i Europa, hvilket er et af de vigtigste kendetegn ved volontørsektoren, som bør bevares og udnyttes.

Traktaten giver ikke mulighed for at harmonisere de nationale systemer på dette område.

At forbedre det indbyrdes samspil mellem de eksisterende ordninger i medlemsstaterne, som forvaltes af civilsamfundsorganisationerne eller af de offentlige myndigheder, er den løsning, som Kommissionen foretrækker. En henstilling fra Rådet baseret på traktatens artikel 149, stk. 4, ville være et stærkt politisk signal, der på samme tid tager hensyn til subsidiaritetsprincippet og de mange forskellige situationer i medlemsstaterne. I dette scenario ville EVU fortsat være et program, der tilskynder til tværnational volontørtjeneste, og tjene som et laboratorium, hvor forbedringer af kvalitet, anerkendelse og støtte ville blive testet.

Forslagets merværdi

Den foreslåede henstilling skal ikke erstatte nationale ordninger. Tværtimod er det hensigten med principperne og retningslinjerne i det tiltag, der foreslås i henstillingen, at sætte medlemsstaterne i stand til at styrke deres egne nationale systemer gennem udveksling af eksempler på god praksis og danne grundlag for, at medlemsstaterne bedre kan indgå bilaterale eller multilaterale aftaler og partnerskaber.

2. FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

Resumé af forslaget

Den foreslåede henstilling tilskynder medlemsstaterne til at forbedre det indbyrdes samspil mellem nationale ordninger for unges volontørtjeneste, så det bliver lettere for en volontør fra ét land at deltage i et andet lands volontørordninger.

Medlemsstaterne anmodes om at foretage sig mere på følgende områder: indsamling af viden om eksisterende ordninger i deres eget land, formidling af oplysninger om de adgangsmuligheder, der findes, øge antallet af muligheder for at udføre tværnational volontørtjeneste gennem forskellige nationale ordninger, give en rimelig kvalitetsgaranti for unge volontører, sikre behørig anerkendelse af de læringserfaringer, der er høstet ved unges volontørtjeneste, og yde målrettet støtte til både socialpædagoger med speciale i unge (også kaldet "ungdomsarbejdere") og vanskeligt stillede unge.

Kommissionen kommer også til at spille en rolle ved forbedringen af chancerne for at få adgang til volontørtjeneste gennem videreudvikling af EU-portalen for unge volontører (en del af den eksisterende ungdomsportal) og gennem instrumenter til fremme af anerkendelsen af færdigheder og kompetencer, herunder den europæiske referenceramme for kvalifikationer, Europass og ungdomskortet.

Retsgrundlag

Traktatens artikel 149 danner retsgrundlaget.

Subsidiaritetsprincippet

Forslaget er i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, da målene for denne henstilling ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor på grund af henstillingens omfang og virkninger bedre kan gennemføres på fællesskabsplan. Det er en vanskelig opgave for enhver national ordning for volontørtjeneste at forbedre den tværnationale dimension af unges volontørtjeneste. På grund af EU's kendskab til problemstillingen og de behov, der er fælles for alle medlemsstaterne, er EU bedst egnet til at fremsætte en række anbefalinger om bedre indbyrdes samspil mellem de nationale systemer.

Proportionalitetsprincippet

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, da det ikke erstatter eller fastsætter bestemmelser om nationale ordninger for volontørtjeneste. Disse harmoniseres ikke, og det er overladt til medlemsstaterne at gennemføre henstillingen. Samtidig tages der hensyn til de mange forskellige former for unges volontørtjeneste i Europa.

Reguleringsmiddel/reguleringsform

Henstilling fra Rådet.

3. BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget har ingen virkninger for Fællesskabets budget.

Forslag til
RÅDETS HENSTILLING
om unge volontørers mobilitet i Europa

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 149, stk. 4,

som henviser til forslag fra Kommissionen⁸, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Volontørarbejde giver rige muligheder for ikke-formel læring, der forbedrer unges faglige færdigheder og kompetencer, bidrager til deres beskæftigelsesegnethed og solidaritetsfølelse, udvikler deres sociale færdigheder og gør det lettere at blive integreret i samfundet og fremmer aktivt medborgerskab.
- (2) Tværnational volontørtjeneste i Europa er særdeles gavnligt for alle, da det er et vigtigt værktøj til at fremme uddannelse, beskæftigelse og regional og social samhørighed og bidrage til at forbedre den gensidige forståelse og aktive samfundsdeltagelse. Det gælder især for unge på et arbejdsmarked, der i stadig højere grad værdsætter tilpasningsevne og fleksibilitet.
- (3) Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2001/613/EF om mobilitet i Det Europæiske Fællesskab for studerende, personer under erhvervsuddannelse, volontører, undervisere og erhvervslærere⁹ og Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2006/961/EF af 18. december 2006 om tværnational mobilitet i Det Europæiske Fællesskab i uddannelsesøjemed: Det europæiske kvalitetscharter for mobilitet¹⁰ omhandler bl.a. volontører.
- (4) Mobilitet for unge volontører er en del af den frie bevægelighed for personer, som er beskyttet ved EF-traktatens artikel 18.
- (5) Lokalsamfund, der er værter for unge volontører, har stor gavn af deres indsats, som kan foregå på en lang række områder, herunder fremme af social integration, bevarelse af kulturarven, fremme af solidaritet mellem generationerne og miljøbeskyttelse, samtidig med at værtssamfundenes kulturelle mangfoldighed beriges.
- (6) Europa-Parlamentet vedtog i april 2008 en betænkning om det frivillige arbejdes bidrag til økonomisk og social samhørighed¹¹, hvori medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder opfordres til at anerkende værdien af frivilligt arbejde for en

⁸ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁹ EFT L 215 af 9.8.2001, s. 30.

¹⁰ EUT L 394 af 30.12.2006, s. 5.

¹¹ REGI/6/50546, 2007/2149 af 21. april 2008.

bedre social og økonomisk samhørighed, og det anbefales, at der gennemføres flere grænseoverskridende projekter med frivilligt arbejde.

- (7) Der findes mange forskellige typer volontørarbejde i Europa, som civilsamfundsorganisationerne eller offentlige myndigheder organiserer, og disse forskellige typer volontørarbejde bør bevares og videreudvikles, og det bør sikres, at der er et indbyrdes samspil mellem dem.
- (8) Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet¹² og tilhørende bestemmelser omfatter kun de volontører, der er forsikret i henhold til national sikringslovgivning, med det resultat, at spørgsmål vedrørende social beskyttelse somme tider kan få folk til at afholde sig fra at påtage sig volontørarbejde i andre medlemsstater.
- (9) Ved henstilling 2001/613/EF blev medlemsstaterne opfordret til at træffe de foranstaltninger, de anser for hensigtsmæssige, i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen samt inden for rammerne af deres nationale lovgivning for at sikre, at volontører og deres familier ikke på grund af deres mobilitet stilles ringere med hensyn til relevant social beskyttelse som sundhedspleje og familievelfærdspolitik.
- (10) Både i resolution vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, den 15. november 2004 om fælles målsætninger for volontøraktiviteter blandt unge og i resolution vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, den 19. november 2007 om gennemførelse af de fælles målsætninger for volontøraktiviteter blandt unge fastsættes der fælles målsætninger for unges volontørarbejde, og det foreslås, at der udveksles eksempler på god praksis og peer learning-aktiviteter med det formål at styrke gennemførelsen, og samtidig opfordres medlemsstaterne til at overveje, hvordan fremskridtene måles i praksis. Sidstnævnte resolution indeholder yderligere forslag om fremme og anerkendelse af volontørarbejde blandt unge.
- (11) Volontørarbejde har været et prioriteret område i den åbne koordinationsmetode vedrørende ungdomsanliggender, hvor man allerede har kortlagt et stort antal eksempler på god praksis. I denne forbindelse har Europæisk Volontørtjeneste for Unge (EVU), en aktion under Aktive Unge-programmet siden 1996, givet unge mulighed for at påtage sig volontørtjeneste på en række forskellige områder. Det nuværende Aktive Unge-program styrker denne aktion.
- (12) Rådets direktiv 2004/114/EF af 13. december 2004 om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier, elevudveksling, ulønnet erhvervsuddannelse eller volontørtjeneste¹³ giver mulighed for at udstede særlige opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere, der ansøger om indrejse og ophold på en medlemsstats område for at udføre volontørtjeneste.
- (13) Trods denne indsats er der stadig hindringer for unge volontørers tværnationale mobilitet i Europa, og hensigten med denne henstilling er derfor at danne en ramme

¹² EFT L 149 af 5.7.1971, s. 2.

¹³ EUT L 375 af 23.12.2004, s. 12.

for intensivering af medlemsstaternes samarbejde, uden at det berører de nationale ordningers mangfoldighed.

- (14) Som led i denne henstilling bør tværnational volontørtjeneste defineres som en frivillig indsats, som den unge volontør yder i forbindelse med ulønnet arbejde, der udføres uden gevinst for øje til fordel for den brede offentlighed i et andet land end volontørens bopælsland. En sådan indsats har følgende kendetegn: åben for alle unge under 30 år, påtaget af egen frie vilje, tidsbestemt periode, klare målsætninger, strukturer og rammer, ulønnet, men med lommepenge og godtgørelse af udgifter.
- (15) Der bør især rettes opmærksomhed mod vanskeligt stillede unge, da volontørtjeneste giver særligt værdifulde mobilitetsmuligheder for sådanne unge, som ellers ville have meget lidt eller slet ingen gavn af mobilitetsordninger. Disse unge har specifikke behov for uddannelse og vejledning, som bør tages i betragtning. Støtte til uddannelse af og mobilitet for både socialpædagoger med speciale i unge og ungdomsledere vil være ganske nyttig i denne forbindelse.
- (16) Et bedre indbyrdes samspil mellem de nationale ordninger og mere informationsudveksling kan få alle unge europæere, uanset nationalitet, til i højere grad at påtage sig volontørtjeneste i tredjelande.
- (17) Målene for denne henstilling kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af henstillingens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor vedtage foranstaltninger til at fremme unge volontørers mobilitet gennem det indbyrdes samspil mellem de nationale ordninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne henstilling ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål,

HENSTILLER TIL MEDLEMSSTATERNE:

- A at de fremmer unge volontørers mobilitet i hele Europa ved at forbedre det indbyrdes samspil mellem nationale ordninger for volontørtjeneste, uanset om de er oprettet af civilsamfundsorganisationer eller offentlige myndigheder, således at alle unge har mulighed for at udføre volontørtjeneste i Europa, hvis de har et ønske herom
- B at de i overensstemmelse hermed iværksætter følgende tiltag med henblik på at:
 - 1) forbedre kendskabet til ordningerne for volontørtjeneste på deres nationale område og overføre disse oplysninger til Europa-Kommissionen til videreformidling
 - 2) gøre oplysninger om mulighederne for volontørtjeneste i udlandet lettere tilgængelige for unge, socialpædagoger med speciale i unge og ungdomsledere
 - 3) formidle oplysninger til alle berørte parter (offentlige myndigheder, civilsamfundsorganisationer, potentielle arbejdsgivere og unge, herunder tredjelandstatsborgere, der er lovligt bosiddende i EU) om de rettigheder og muligheder, der følger af de gældende regler på europæisk og nationalt plan for tværnational volontørtjeneste

- 4) udveksle oplysninger om mulighederne for volontørtjeneste med andre medlemsstater og så vidt muligt forenkle ansøgningsproceduren for at gøre det lettere for unge volontører fra én medlemsstat at få adgang til og ansøge hos nationale ordninger i andre medlemsstater
- 5) udvikle muligheder for tværnational volontørtjeneste i Europa i henhold til en fleksibel fremgangsmåde, udvikle støtte til landets værtskapacitet for transeuropæiske volontører, hvis der måtte være brug for det, etablere kontaktpunkter for unge europæiske volontører efter "kvikskranke"-metoden, eventuelt i samarbejde med de nationale kontorer under Aktive Unge-programmet, samt fremme brugen af eksisterende EU-mekanismer, der kan bidrage til øget mobilitet blandt unge, f.eks. mobilitetskort
- 6) nedbryde de sproglige barrierer for unge volontørers tværnationale mobilitet ved at tilskynde til, at volontørerne lærer sprog
- 7) udarbejde grundlæggende kvalitetsstandarder til fremme af et rimeligt niveau for kvalitetssikring for at sikre og beskytte volontører, der rejser til udlandet, og opbygge tillid til og tilskynde til deltagelse i tværnationale ordninger, som bør vedrøre volontørernes og personalets uddannelsesniveau, forberedelse af aktiviteter, vejledning, ledsagelse og opfølgning
- 8) formidle oplysninger om disse kvalitetsstandarder til såvel værts- og udsendelsesorganisationerne som volontørerne og sikre, at organisationerne overholder standarderne
- 9) undersøge de relevante socialsikringsbestemmelser nærmere med henblik på til fulde at udnytte mulighederne i henhold til EU-lovgivning og national lovgivning og især undersøge de resterende situationer, hvor volontørerne ikke er tilstrækkeligt dækket
- 10) træffe foranstaltninger til at sikre behørig anerkendelse af de læringserfaringer, der er høstet ved unges volontørtjeneste, inden for de respektive nationale rammer for kvalifikationer og i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne, hvis sådanne findes
- 11) fremme brugen af instrumenter på EU-plan, der kan lette tværnational volontørtjeneste ved at sikre kvalifikationernes gennemsigtighed, f.eks. Europass, og give behørig anerkendelse af færdigheder og kompetencer, der er erhvervet under volontørtjenesten, helst på en sammenlignelig måde og i en attesteret form, der er baseret på ungdomskortet eller tilsvarende
- 12) styrke den transeuropæiske mobilitet for socialpædagoger med speciale i unge og ungdomsledere, der er aktive inden for tværnational volontørtjeneste
- 13) tilvejebringe oplysninger til og udvikle uddannelse af socialpædagoger med speciale i unge og ungdomsledere, der befinder sig i organisationer, hos lokale myndigheder og i samfundsnyttige organisationer, om unges transeuropæiske volontørtjeneste
- 14) rette særlig opmærksomhed mod vanskeligt stillede unge og tilbyde dem målrettede tilgange for at forbedre deres adgang til volontørarbejde, navnlig til

transeuropæiske former for volontørtjeneste, og tage disse unges specifikke behov for uddannelse og støtte i betragtning,

OG BIFALDER, AT KOMMISSIONEN HAR TIL HENSIGT:

- 1) at støtte medlemsstaterne i ovennævnte opgaver ved at anvende rammerne for EU-samarbejdet vedrørende ungdomsanliggender og især den åbne koordinationsmetode og Aktive Unge-programmet
- 2) at tilskynde til og i tæt samarbejde med medlemsstaterne sikre systematisk udveksling af oplysninger og erfaringer om det indbyrdes samspil mellem nationale ordninger for volontørtjeneste, der forvaltes af civilsamfundsorganisationer eller offentlige myndigheder
- 3) at udarbejde en EU-portal for unge volontører om volontørtjeneste baseret på nationale portaler, databaser eller specifikke websteder for unge volontører
- 4) at aflægge beretning til Rådet fire år efter vedtagelsen af denne henstilling for at fastslå, om de foreslåede foranstaltninger fungerer effektivt, og for at vurdere behovet for en yderligere indsats.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne

Formand